

۲۰۱۳/۰۶/۰۲

صالحه وهاب واصل

شش ماده طرح قانون منع خشونت علیه زن با مخالفت نمایندگان پارلمان قرار گرفت

همانگونه که همه ما آگاهی داریم طرح قانون منع خشونت علیه زنان در بیست و نهم سرطان سال ۱۳۸۸ به اساس فرمان‌های تقنینی جناب محترم حامد کرزی رئیس جمهور فعلی افغانستان در چهار فصل و ۴۴ ماده، امضاء و توشیح گردید.

این قانون بر مبنای افزایش بی سابقه خشونت‌های وحشیانه و غیر انسانی در برابر طبقه اناث که نتیجه جنگ و جدل‌ها و فراگیری بالا تر از ۹۵ فیصد بیسوادی و جهل، طی سه دهه اخیر در سراسر کشور بود، برای اولین بار در افغانستان روی کاغذ درآمده نافذ گردید. قرار معلوم این قانون ارزش‌های اسلامی و انسانی را احتوا مینماید که تطبیق آن عجالاً میتواند تا ختم مراحل تکمیلی یک قسمت از خشونت‌ها را بطور نسبی جلوگیری نماید.

نخست باید بدانیم که قانون یعنی چه؟

قانون عبارت از یک قاعده، دستور و یا طریقه و روشی است که توسط یک گروه با صلاحیت حقوقی و قانون دانان و قانون گذاران تأیید شده و قابل اعتبار یک مملکت بر مجموع از قواعد و اعمال و رفتاری که افراد یک جامعه را با هم‌دیگر و با قاعده‌های حاکم بر آن کشور و اجتماع مرتبط میسازد، اطلاق میگردد و تخطی از این احکام و قواعد تثبیت شده قانونی آن کشور نسبت برهم خوردن نظم و آئین بر قرار در اجتماع جرم قابل جزا تلقی میگردد، که البته مسؤلیت تعیین حجم مجازات نظر به کوچکی و بزرگی تخطی‌های افراد جامعه از قانون را، قانونگذاران مجرب، با تخصص و با صلاحیتی که از اعتماد کلی ملت و دولت بر خوردار باشند بدوش دارند. زیرا این اشخاص با صلاحیت در رابطه با چگونگی تطبیق این قوانین مورد استجواب مردم و ملت قرار میگیرند.

قانون منع خشونت علیه زنان بعد از نافذ شدن و توشیح جناب رئیس جمهور از مدت چهار سال به این طرف در مرحله امتحانی اجراء قرار دارد که البته روز تا روز در اثر فعالیت‌های خستگی ناپذیر مسؤولین مربوط، نتایج مثبت و چشم‌گیری را در قبال داشته است. مسؤولین عملاً به اساس این قانون طی چند سال گذشته توانسته‌اند تدابیر محافظوی را برای نگهداری زنان درگیر در خشونت اتخاذ نموده مراکز حمایتی و خانه‌های امن را در سایر محلات، قراء و قصبات مختلف کشور ایجاد و مؤظف سازند. ایجاد این قانون با آنکه هنوز تصویب نگردیده و در مرحله تکاملی میباشد، به یک گروهی از زنان بیدار جرأت، توانایی و انرژی بخشیده تا دهان خویش را باز کرده و صدای خود را به گوش مقامات مسؤول برسانند، به خانه‌های امن مراجعه کنند، در برابر ازدواج‌های زیر سن و اجباری سر بلند کنند، طالب آموختن علم و تحصیل گردند، خود و ارزش‌های خویش را در جامعه بشناسند، حضور خود را در مطبوعات و رسانه‌ها و جامعه مدنی مطرح سازند. اظلام، ستم‌ها و حالاتی را که سالهاست با بیچارگی و ناتوانی بدون پشتوانه امنیتی متقبل شده‌اند، از طریق کمره‌ها، تلویزیون‌ها و رسانه‌های تصویری بیرون دهند. که این خود یک انرژی و توانایی بسیار با قدرت در برابر جامعه مرد سالار و زن ستیز افغانستان را می‌نمایند، با آنکه هنوز آغاز راه است.

نظر به شایعات مطبوعاتی یک تعداد از وکلای ولسی جرگه چند ماده قانون منع خشونت علیه زن را که عبارت‌اند از:

- سن ازدواج دختران،
- ازدواج‌های متعدد،
- ازدواج به اجازه والدین،
- مجازات تجاوز جنسی،
- خانه‌های امن
- و خشونت فیزیکی با زنان،

در تضاد با شریعت اسلامی دانسته از قبول شمولیت آن در قانون اساسی مخالفت نشان داده گفته‌اند که اگر امروز ما به این قانون اجازه بدهیم فردا ازدواج هم جنس‌گرایان هم قانونی میشود.

سوالاتی که از مخالفت این محترمین در برابر این قانون ذهنم را مغشوش میسازد اینست که:

آیا جناب رئیس جمهور هنگام امضاء و توشیح این قانون انطباق این ماده ها را با قوانین اسلامی و شرعی مورد بحث و بررسی قرار نداده بودند؟ (با آنکه همه می دانیم که برطبق حکم ماده سوم قانون اساسی، در افغانستان هیچ قانونی خلاف شریعت اسلام نافذ شده نمیتواند.) و یا اینکه وکلای محترم ولسی جرگه از حکم ماده سوم قانون اساسی آگاهی ندارند و یا که اهمیت امضاء و توشیح جناب رئیس جمهور، بر این قانون را یک پدیده بی ارزش و غیرقابل قبول پنداشته تضعیف مینمایند؟

آیا قانون گذاران متخصص، شعبات حقوقی و قانونی ریاست جمهوری، کمیسیون حقوقی وزارت عدلیه و رئیس جمهور، خود این صلاحیت و سواد حقوقی و شرعی را نداشته اند که همچو تصمیمی را چهار سال قبل اتخاذ نموده در مرحله اجراء قرار دهند؟

اگر جواب ما «بلی» باشد، بدین معنی است که این بزرگان اعم از قانون سازان و قانون گذاران، مقامات و شعبات حقوقی و قانونی ریاست جمهوری به شمول محترم رئیس جمهور، فاقد علم و سواد حقوقی و شرعی هستند، روی این ملحوظ حق مسلم ملت افغانستان است که قانون اساسی افغانستان را از سطر نخستین الی نکته پایان رد نموده و از قبولی آن اباء ورزند.

اما اگر جواب ما «نه» است، پس وقتی این شخصیت های دانشمند و حقوقدان، قانونگذار و تحصیل یافته ما، باقی ماده های قانون اساسی را، در هر عرصه ای که باشد زیر نظر محترم رئیس جمهور و اساس شریعت دین مبین اسلام تعیین و تصویب نموده اند و آنها مورد قبول شان قرار گرفته، پس چگونه ممکن است که در قانون اساسی یک مملکت بطور کل فقط و فقط شش ماده آن که به نفع و برای حفاظت از زن وضع شده است اشتباه و خلاف اساسات اسلام و شریعت باشد؟

نسبت جلوگیری از طولانی شدن موضوع نکته نظر های کوتاهی را در ارتباط و انطباق ماده های

■ (۳۷ تعیین سن ازدواج،

■ ۲۷ تعدد ازدواج ها،

■ ۳۷ اجازه والدین،

■ ۶ خانه های امن،

■ ۱۷ تجاوز جنسی

■ و ۲۳ لت و کوب زن).

طرح قانون منع خشونت علیه زن، با قوانین شریعت را مورد توجه شما عزیزان قرار میدهم که البته این انطباق مطلقاً نظر و برداشت من از اسلام و شرعی بودن این قانون است.

تعیین سن ازدواج :

در ماده ۳۷ طرح قانون منع خشونت علیه زن، عقد قبل از تکمیل سن قانونی جرم دانسته می شود. (بدون شک که اسلام سن معینی برای دختران و پسران تعیین نکرده است اما تأکید اسلام در بالغ بودن دختر و پسر از نظر «جسمانی» و «عقلانیست». زیرا پژوهش های علمی و سیانستیفیکی جهان درین ارتباط نشان داده است که نا بالغ بودن طرفین در وقت عقد نکاح از نظر عقلانی و روانی و یا جسمانی میتواند مشکلات شدید روانی، جسمانی و خانوادگی را در آینده زندگی شان سبب گردد و یا یکی از طرفین و یا هر دو خود ها را مجبور دانسته و رضائیت با هم بودن را نداشته باشند پس اگر رضائیت نیست این عقد خلاف شریعت اسلامی می باشد. زیرا نکاح، صحیح و مشروع دارای شرایط زیر می باشد:

■ **جنسیت:** یعنی ناکح و منکوحه دو جنس مخالف باشد نه هم جنس

■ **اهلیت:** قانون مدنی کشور سن ازدواج را برای مردان ۱۸ و برای زنان ۱۶ تعیین نموده است. یعنی اکمال سن «هجده» برای مردان و سن «شانزده» برای زنان شرط است، که دلیل جسمانی و عقلانی آنرا در بالا مطالعه فرمودید. اما در حالات خاصی قاضی اجازه دارد عقد نکاح را قبل از سن معینه ازدواج منعقد سازد. مثلاً حامله شدن دختر زیر سن ازدواج.

■ **رضاء:** رضائیت و آزاد بودن اظهار رضائیت در نکاح شرط است. یعنی کسانی که از دواج می نمایند (ناکح و منکوحه) باید با ارضاء نفس در محکمه حاضر شده و رضائیت خود را طور آزادانه و به خواست خود اظهار

د پانو شمیره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پادونه: دلیکنی دلیکنی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لوی

نمایند.

اسبایی که آزادی رضا را فاسد می سازد. عبارت اند از:

■ جبر و زور، حيله و فریب و خطا.

خلاصه ستون فقرات نکاح را موضوع (ایجاب و قبول) که دو رکن اساسی عقد نکاح محسوب میگردد، تشکیل میدهد و دو انشاء مرتبط با یکدیگر در عقود به شمار میرود.

ایجاب و قبول که از ارکان هر عقدی به شمار می روند عبارتند از دو انشاء مرتبط با یکدیگر که نخست، ایجاب از سوی یکی از دو طرف عقد (موجب) انشاء می شود، سپس، قبول ایجاب از سوی طرف دیگر عقد (قابل) صورت می گیرد. اگر این اصل، در وقت ایجاب و قبول در نکاح موجود نباشد، نکاح به شریعت اسلام تطابق نداشته و قابل جزاست.

اجازه والدین:

در ماده ۲۷ آمده است که "هر گاه شخص مانع ازدواج زن گردد یا حق انتخاب زوج را از وی سلب کند" به حبس کوتاه محکوم به مجازات می شود. (در اسلام مبارک عقد نکاح فقط با «ایجاب و قبول» صورت میگیرد و هیچ شخص دیگری حق ندارد که برای دختری و یا پسری وظیفه ایجاب و قبول را انجام دهد، مگر که دختر و یا پسر به رضایت خود کسی از دوستان و نزدیکان خویش را به وکالت از طرف خویش تعیین کرده باشند. پدر و مادر در صورتی حق دارند دختر و یا پسر شان را ممانعت کنند که فرزند شان «بالغ» نباشد زیرا این مسؤولیت عینی و حتمی والدین است).

لذا اگر والدین، دختر بالغ خود را از نکاح با کسی مانع می گردند، خلاف شریعت اسلام بوده مجازات می گردند و اگر هم دختر نا بالغ شان را با جبر و اکراه به نکاح کسی محبور می سازند باز هم خلاف شریعت اسلامی تلقی شده قابل مجازات می باشند.

تعدد زوجات:

در ماده ۳۷ آمده است که هرگاه یک مرد بدون رعایت مواد قانون مدنی با بیش از یک زن ازدواج کند به حبس بیشتر از سه ماه محکوم به مجازات می شود. (تعدد زوجات در دین مبین اسلام جواز دانسته شده نه فرض. اما واجب در صورتیست که مرد نفقه دو یا چند زن را به شکل عادلانه داده بتواند و در رفتار زنا شوهری با زنانش برابر به یک سر مو بی عدالتی نکند. چیزی که درین ماده قانون اسلامی مهم است دانستن تفاوت های معنی کلمات (فرض = امر خداوند «ج» که سر کشی از آن گناه کبیره محسوب میگردد، واجب = آنچه بجا آوردنش لازم باشد و جائز = چیزی که روا و نافذ است اما حتمی نیست). و قرآن پاک تعدد زوجین را جائز دانسته است و نه فرض. خداوند متعال دیر گیر و سخت گیر است، بیشک که تعدد زوجات را جائز دانسته است اما در کنارش شرایطی را گذاشته که ما انسان های ناتوان با تمام پول و دارایی و عقل و فراست و دانایی خود به آن نائل آمده نمی توانیم جز خود آن خالق هستی و آن عدالت است.

خانه های امن:

در ماده ششم آمده است در صورتی که زنان مورد خشونت قرار می گیرند، زنان می توانند به "مراکز حمایتی یا خانه های امن" دسترسی داشته باشند، (نمایندگان محترم پارلمان این ماده (خانه های امن) را نا مشروع و خانه های فساد نامیده شدیداً مخالفت نشان داده اند. ما همه به صفت یک مسلمان خوانده و شنیده ایم که (الم تکن ارض الله واسعة فتهاجروا فیها؟) آیا زمین خدا فراخ نبود؟ آیا نمی توانستید هجرت کنید؟ اگر بخواهیم هجرت رسول الله (ص) را به وحی الهی منتسب سازیم بهتر است سند آنرا حدیث ذیل قرار دهیم که در تفسیر عیاشی از سعید بن مسیب از امام سجاد علیه السلام روایت شده که فرموده: پس از آنکه خدیجه و ابو طالب از دنیا رفتند حضرت محمد (ص) ماندن در مکه را دیگر نمی پسندیدند و اندوه فراوانی آن حضرت را فرا گرفته بود و از کفار قریش بر خویش بیمناک شده بودند، ایشان در این باره شکایت خود را به جبرئیل نمودند. اینجا بود که خداوند (ج) به ایشان وحی فرستادند که: «یا محمد اخرج من القرية الظالم اهلها، و هاجر الى المدينة، فلیس لك اليوم بمكة ناصر»- یعنی ای محمد از روستائی که مردم آن ستمکارند بیرون رو و به مدینه هجرت کن که در مکه امروز دیگر تو را یآوری نیست. همان بود که حضرت محمد (ص) متوجه مدینه منوره شدند.

پیشوای بزرگ اسلام حضرت محمد (ص) در سال های نخستین بعثت و دعوت عمومی وی مسلمانان در اقلیت شدیدی قرار داشتند. قریش به قبایل عرب توصیه کرده بود که هر کدام، افراد وابسته خود را که به پیغمبر (ص)

د پانو شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

ایمان آورده اند باید تحت فشار شدید قرار دهند آنزمان تعداد مسلمانان با انکه شدیداً تحت فشار قبایل عرب قرار داشتند برای جهاد آزادی بخش کفایت نمیکردند. حضرت سرور کائنات برای تنظیم پایگاه و حفاظت جان این دسته کوچک مسلمانان و خانواده های آنها ایشان را به مهاجرت به حبشه دستور دادند.

وقتی زندگی کسی در خطر است این امر خداوند و حدیث حضرت محمد (ص) است که باید همان منطقه و خانه و حتی مملکت را ترک گفته به جای دیگری پناه ببرد. امروز خانه های امن همچنان برای آن زنانی که پول و سواد و امکانات کافی در دست ندارند که خارج از مملکت برآیند و برای حفظ جان و نفس شان تلاش کنند این ارگان ها یا خانه ها یگانه و بهترین امکاناتیست که میتواند این زنان در گیر در خشونت را پناه گاهی باشند.

این است که در اسلام بطور کلی هجرت کردن، یعنی خانه و لانه و زندگی را رها کردن، حتی وطن را رها کردن و به جایی رفتن که در آنجا جان شان نجات پیدا کند، یک مسئله اساسی است و حکمش هم برای همیشه باقی بوده، منسوخ نمیشود این نوع مهاجرین را قرآن می گوید: **فقد وقع اجره علی الله اجر این را دیگر از خدا بخواهید، تجاوز جنسی:** ماده هفدهم در مورد تجاوز جنسی صراحت دارد که "ارتکاب فعل زنا یا لواط با زن بالغ توام با اجبار و اکراه یا ارتکاب آن با زن نا بالغ و یا تجاوز به عفت و ناموس زن" تجاوز جنسی است. (تجاوز جنسی مطلقاً یک عمل وحشیانه و ضد انسانیت است خاصتاً خلاف احکام و قوانین حقه شرعی و اسلامی میباشد. همبستر شدن با یک زن به اساس قوانین اسلامی باید بعد از نکاح و یا به رضائیت زن صورت پذیرد و اگر این عمل بدون رضائیت و نکاح صورت میگیرد، این عمل همبستر شدن نه بلکه «زنا» نامیده میشود و «زنا» در اسلام یک گناه کبیره شمرده میشود.

لت و کوب: در ماده ۲۳ آمده که "شخصی که زن را مورد لت و کوب قرار دهد اما منجر به جراحت یا معلولیت او نشود" نظر به وضعیت، به حبس کوتاه حداکثر سه ماه محکوم به مجازات می شود «**بر گرفته از سایت پیام نجات اسلامی**» (سوره نساء/ آیه ۳: ترجمه: **با زنان خوش - رفتاری کنید**) در احادیث مختلفی پیامبر اسلام حضرت محمد مصطفی «ص» نیز در مورد حقوق زنان بر مردان به مسلمین ارشاد فرمودند... «حدیث شریف»: این بسیار بد است که شخصی از شما زن خود را مانند اربابی که برده خود را کتک «لت و کوب» میزند (او را کتک بزند) و از طرفی دیگر در آخر آن روز با او هم بستر شود «**رواه البخاری**» «حدیث شریف»: بهترین شما کسی است که با زن خود به نیکی رفتار کند و من در میان شما بهترین کسی هستم که با زنان خود به نیکی رفتار میکنم. «**رواه الترمذی**». «حدیث شریف»: من شما را در مورد زنان به رفتار نیک وصیت میکنم و این نصیحت مرا قبول کنید. (حدیث شریف): «در باب حقوق زنان بر شوهران اینست که (هر گاه شما غذا میخورید به آنان هم بدهید، هر گاه شما لباس پوشیدید آنان را هم بپوشانید و بر چهره آنان نزنید و به آنها حرف زشت و بد نگوئید و ایشانرا در هیچ مکانی تنها نگذارید مگر در خانه. «**رواه ابوداود**». «حدیث شریف»: هیچ مرد مومنی از همسر مومنه اش نفرت نداشته باشد، اگر يك خصلت او مورد پسندش نباشد، خصلتهای دیگرش مورد پسندش خواهد بود. «**رواه مسلم**» شرح: یعنی اگر شوهر از عادات و اخلاق همسر خود يك عادت را مخالف با میل و پسندش احساس میکند از او نفرت نکند و روش بی ارتباطی و عدم محبت را در پیش نگیرد و اندیشه طلاق را در سر نپروراند بلکه اخلاق و عادات خوب او را مورد توجه خود قرار دهد.

امید است به همت خواهران با شهامت و مدافع ما در حقوق حقه زن با همیاری و پشتیبانی محترم رئیس جمهور مواد متذکره قانون منع خشونت علیه زن دو باره مورد توجه و بررسی قانونگذاران و شعبات ذیربط ریاست جمهوری و وزارت عدلیه، قرار گرفته عادلانه و عاری از هر پهلوی زن ستیزی فیصله و تصویب گردد. تا برای جهانیان، این روش های قانون شرعی و اسلامی که افتخار ما مسلمانان در سراسر جهان است در چشم جوامع غربی و غیر مسلمان لکه ننگ و بی عدالتی در حق بشر تلقی نگردد.

با حرمت

د پانوی شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی